

at bygge denne Bro med Troen paa, at naar vi begynder dette Foretagende, magter vi ogsaa at føre det igennem.

Efter alt, hvad der foreligger, tror jeg at turde sige, at Forslaget i enhver Henseende er velfunderet baade i teknisk og økonomisk Henseende. De økonomiske Beregninger, der ligger til Grund derfor, vil, naar Hensyn tages til Ændringen i Pengenes Værdi, siden Lovforslaget blev forelagt i Efteraaret, vise sig at kunne holde baade paa den ene og paa den anden Maade. Vore største Ekspertes paa Brobygningens Omraade har udtalt sig med den største Tillid om Forslagets tekniske Side, og det forekommer mig, at der er Grund til nu, da Lovforslaget staar overfor sin endelige Vedtagelse i dette høje Ting, at udtale en Anerkendelse til Statsbanernes Ledelse for den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er forberedt. Naar det har været muligt for Udvalget paa saa forholdsvis kort Tid at tilendebringe sit Arbejde, er det ikke mindst, fordi dette Forslag kom saa velforberedt, at vi har Grund til at paaskønne det. Og jeg mener, der er ikke mindst Grund til at udtale denne Anerkendelse til de Teknikere, som ved Forslagets Udarbejdelse har beskæftiget sig med den tekniske Side af Sagen. Det forekommer mig, at de har vist, at dansk Ingeniørkunst i enhver Henseende er i Stand til at løse selv de allerstørste Opgaver, som den bliver stillet overfor. Rigsdagen maa naturligvis til enhver Tid forbeholde sig at øve Kritik overfor Statens Embedsmænd, hvor der er Grund dertil, det er en Ret, som Rigsdagen ikke kan frskrive sig, og der har jo ogsaa gennem Aarene Gang efter Gang lydt Kritik over Embedsmændene, naar man har ment, der var Grund dertil. Men netop fordi det er saaledes, forekommer det mig, at det ogsaa er Rigsdagens Pligt at yde sin Anerkendelse, hvor der er Grund til at yde den. For mig staar det i hvert Fald saaledes, at der er al mulig Grund til at yde de Mænd Anerkendelse, som har udarbejdet dette Forslag, baade i teknisk og i økonomisk Henseende. Det er selvfølgelig rigtigt — og jeg gaar ud fra, at vi senere under Forhandlingen vil faa at høre meget derom —, at de Tider, der kommer, kan blive svære nok for os at komme igennem, ja, det er endogsaa muligt — meget tyder jo derpaa —, at Staten maaske maa gaa til at fremtvinge den Sparsommelighed, som er nødvendig for Nationen for at faa Orden i Valutaen. Men selv om Tiderne bliver vanskelige, og selv om det kan blive nødvendigt at fremtvinge en saa-

dan Sparsommelighed, tror jeg, vi har godt af samtidig at huske paa, at til syvende og sidst kan en Nation alligevel ikke leve af Sparsommelighed, der maa ved Siden af Sparsommeligheden være Fremdrift, der maa være Villie til at frembringe det mest mulige, og der maa ogsaa være Villie til at tage de Opgaver op, som vil være af Betydning for den Fremtid, som maa komme trods alt.

Det Lovforslag, vi staar overfor her, vil, naar det gennemføres, koste mange Penge, det er der ingen Tvivl om. Men i denne Forbindelse maa det dog ikke glemmes, at af disse Penge vil over Halvdelen gaa til dansk Arbejde. Jeg erkender fuldt vel, at der er en Grænse — og der er vel navnlig i Øjeblikket en meget snæver Grænse — for, hvad Staten kan sætte i Gang af offentlige Arbejder i disse Tider for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Men naar vi som her staar overfor et virkelig rentabelt Foretagende, tror jeg ikke, vi skal underkende Betydningen af, at der her bliver Arbejde for mange ledige Hænder, saa sandt som det jo alligevel til enhver Tid er bedre at give Arbejde end at give Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar blot det Arbejde, der udføres, fremmer produktive Formaal, og dette mener jeg i høj Grad kan siges om det heromhandlede Foretagende.

Jeg anbefaler derfor, at vi vedtager Lovforslaget med saa stor Tilslutning som muligt. Jeg anbefaler det, fordi jeg har den Opfattelse, at det trods alt er økonomisk forsvarligt at gennemføre det nu, og fordi jeg tror, at vi ved at gennemføre det netop nu vil styrke Tilliden til os selv og vore egne Kræfter. Hvis dette Forslag, som nu staar foran sin endelige Vedtagelse i dette høje Ting, gennemføres i denne Rigsdagssamling, hvis vi altsaa gaar i Gang med dette Foretagende, som har optaget saa mange Sind i vort Folk gennem de sidste 40 Aar, mener jeg, vi har Lov at haabe og ønske, at denne Bro maa komme til at staa som et Vidnesbyrd for kommende Slægter om, at Danmark trods alt har Villie til at hævde sin Plads i det Kulturarbejde, som efter det store Sammenbrud tages op til Genopbygning af Europa. Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget til endelig Vedtagelse her i Tinget.

Bjerring: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg kan gøre det ganske kort, idet jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører for Venstre (Tange) i de Betragtninger,